

[Simonsen.]

løshed, har levet under Forhold, der maa siges at være en Lidelse for dem. Dette søger man at afhjælpe ved denne Paragraf, der skulde virke som en Paamindelse til Hundeejerne om, at de har at yde deres Lænehund betryggende Forhold at leve under. Det kræves saaledes, at Hundehuset skal yde tilstrækkeligt Værn mod Regn, Blæst og Kulde, det skal være tilstrækkelig rummeligt og saa højt, at Hunden kan staa oprejst, og Lænken skal være mindst 3 m lang. Hvis disse Bestemmelser overholdes, vil Lænehundenes Kaar sikkert mildnes i betydelig Grad.

Ændringsforslag Nr. 19 indeholder nogle skærpede Bestemmelser om Nedskydning af omstrefjende Hunde.

Formanden: Jeg maa bede om mere Ro i Salen.

Ordføreren (Simonsen): En af de mest betydningsfulde Ændringer findes i Ændringsforslag Nr. 23, der indfører obligatorisk Ansvarsforsikring for Hunde, og det kommer til at gælde alle anmeldte Hunde. Udgiften til Præmierne — bortset fra de Hunde, jeg nævnte før, dresserede Rottehunde — afholdes af Kommunerne ved Hjælp af Hundeaftgiften.

Denne Bestemmelse er, som sagt, meget vigtig, og den vil sikkert ogsaa blive til Gavn, ikke blot for de Personer, der lider Skade ved bidske omstrefjende og løsgaaende Hunde, som dræber Dyr paa Markerne og foraarsager andre Ulykker, og som ejes af Personer, der ikke kan betale, saaledes at skadelidte ikke kan faa nogen Erstatning, men ogsaa for mange Mennesker, som bliver bragt i vanskelige Forhold som Følge af, at deres Hund paa en eller anden Maade foraarsager en Ulykke.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse, netop fordi den tvungne Ansvarsforsikring har vakt lidt Opmærksomhed hist og her, henpege paa en indsendt Artikel, der har været optaget i „Social-Demokraten“ her i København, hvor vedkommende Indsender meget stærkt tilraader at indføre en saadan Ansvarsforsikring og siger, at den vil være af Betydning baade ved at sikre skadelidte Erstatning og ved at kunne redde mange Hjem for Udgifter, som de ellers faar, og saa peges der paa, hvorledes ubemidlede Hundeejere, som har haft en lille Hund, er kommet til at betale store Erstatninger eller i hvert Fald er idømt stor Erstatning for Skade, der er foraarsaget af en saadan

Hund, og har faaet hele deres økonomiske Basis forrykket af den Grund.

Der blev for nylig ved Vestre Landsret afsagt en Dom, hvorved en Gaardejer Niels Jakobsen blev idømt en Erstatning paa 3 400 Kr., fordi hans Hund var kommet til at foraarsage, at en Fiskeeksportørs Bil væltede. Jeg ved ikke — det staa der nemlig ikke noget om —, hvorvidt denne Gaardejer havde sin Hund ansvarsforsikret — det er vel lidet sandsynligt —, men var den ikke ansvarsforsikret, vil enhver forstaa, hvilken Ubehagelighed det var, fordi en lille Hund løb ud paa Vejen og foraarsagede en Fiskebils Væltning, at blive idømt en Erstatning paa 3 400 Kr. Det kan undgaas, naar man faar indført obligatorisk Ansvarsforsikring, og Udgiften vil sikkert ikke blive uoverkommelig.

I Øjeblikket er det, hvad man vil se af Bilagene, saaledes, at Forsikringsselskaberne tager fra 5 til 7 Kr. for Ansvarsforsikring for en Hund, men allerede Jagtforeningerne, som har organiseret en saadan Ansvarsforsikring, har det betydeligt billigere — det koster vist ikke engang 4 Kr. —, og der er sagkyndige, som mener, at naar man gennemfører en saadan Forsikring, der kommer til at omfatte samtlige Hunde i Landet, vel nok et Par Hundrede Tusinde, vil det kunne blive en Forretning, der udføres for en meget billig Præmie, maaske 50 Øre eller 1 Kr. pr. Hund. Der er ogsaa den Mulighed, at Kommunerne selv eller Købstadforeningerne, som vistnok driver Forsikring paa forskellige Omraader i Forvejen, kunde organisere en Forsikring. Det lades der nemlig Mulighed aaben for, idet Paragraffen overlader Justitsministeren at fastsætte nærmere Regler til Gennemførelse af hele denne Forsikringsordning. Deri er ikke noget opsigtsvækkende, thi en tilsvarende Bestemmelse blev indsat i Jagtloven. Da Jagtfonden blev dannet, havde man ikke nogen Oversigt over Forholdet, Erfaringer skulde først indhentes, og derfor bemyndigede man ved Loven Landbrugsministeren til at træffe Bestemmelser om, hvorledes Jagtfonden skulde organiseres. Det er gaaet meget godt, og der er ikke Tvivl om, at Ordningen her vil kunne gennemføres paa tilsvarende Maade.

Hermed tror jeg i store Træk at have givet en Oversigt over de Ændringsforslag, som Udvalgets Flertal har stillet i Overensstemmelse med Ministeren; de er enten stillet af Flertallet og tiltraadt af Ministeren eller stillet af Ministeren og tiltraadt af Flertallet — med Undtagelse af den